

Løgmaður fegnast um lýggjari vindar

– Brotasjógvarnir hava lagt seg. Tað gongur væl í Føroyum, og fleiri av størstu avbjóðingunum eru loystar, segði Kaj Leo Holm Johannesen í ólavsøkurøðuni

Eyðun Klakstein

Kaj Leo Holm Johannesen helt lyftið um at halda sína mest bjartskygdu ólavsøkurøðu nakrantíð, tá ið hann fór á røðarapallin í løgtinginum ólavsøkudag.

Kaj Leo Holm Johannesen fjaldi ikki út yvir hetta frammanundan, og tað varð, sum hann hevði lovað.

Boðskapurin var púra greiður: Samgongan hevði øgiligar avbjóðingar, tá ið hon tók við, men nú eru fleiri av størstu avbjóðingunum loystar.

– Lýggir vindar eru yvir okkum. Ljósá tíðin og góða summarveðrið seinastu vikurnar gevur orku. Tað er enn eina ferð summar í Føroyum, segði lögmaður í røðu sínari og sipaði ivaleyst eisini til búskapargongdina í Føroyum.

Kaj Leo Holm Johannesen vísti á, at fyri fáum árum síðani var stóðan hjá føroyska samfelagnum trupul.

– Seinastu árin hava avbjóðingarnar verið stórar, og brotasjógvarnir verið ógvilgír. Vit vóru merkt av hóttaføllum frá størstu bú-

skaparkreppu, heimurin hevur upplivað síðan 30-árin. Vit vóru partur av størstu diplomatisku ósemju í áratíggju, tá ið stórveldið ES setti handilsbann í verk ímóti okkum. Og vit vóru sett at stýra einum vælferðarsamfelagi undir stórum trýsti av trongum tíðum og vaksandi tørvi og útreiðslum. Samstundis var fólkatálið fallandi, vísti lögmaður á.

– Nú er gongdin vend. Brotasjógvarnir hava lagt seg. Tað gongur væl í Føroyum. Fleiri av størstu avbjóðingunum eru loystar. Vit

– Lágtrýstið er farið framvið. Eitt hátrýst við sól og lýggjum vindi sær út til at hava lagt seg stilt yvir okkara vøkru oyggjar. Vit fara tí við góðum treysti undir eitt nýtt tingár – at taka tey tøk, ið skulu føra okkara tjóð longur fram á leið, segði lögmaður

Mynd: Sigmar Mørkøre

komu væl gjøgnum kreppuna, tí vit framdu røtt átøk í rættari tíð. Hildu aftur við útreiðslunum. Fingu nýggjar inntøkur, og nú er búskapurin aftur komin á beint.

Vælfærdin varðveitt

Lögmaður vísti á nøkur ítøkilig frambrot hjá samgonguni.

– Vit hava varðveitt vælfærdina og sett nýskipanir í verk. Nýskipanir, sum ikki bara skulu tryggja okkara vælfærd, men eisini vælfærdina hjá okkara eftirkom-

arum. Fólkatálið veksur aftur. Vit hava sum tjóð staðið saman, tá ið harðast leikaði á í stríðnum við ES og hini strandalondini. Handilstiltøkini verða tikin av í næstum, og vit fáa nógvar størri part í makrel- og sildafiskiskapinum komandi árin.

– Døpru útlitini, ið eyðkendu samfelagsgongdina, eru farin. Eftirskjálvtarnir frá búskaparkreppuni eru fánaðir burtur. Jú, sanniliga – vit eru á rættari kós, segði lögmaður og legði afturat:

– Eg vil nýta høvi at takka okkara landsmonnum fyri tey

tøk, sum eru tikin. Tað er ein heiður og ein framhjáráttur saman við góðum og evnaríkum fólki at hava leitt okkara land ígjøgnum búskaparkreppuna.

– Lágtrýstið er farið framvið. Eitt hátrýst við sól og lýggjum vindi sær út til at hava lagt seg stilt yvir okkara vøkru oyggjar. Vit fara tí við góðum treysti undir eitt nýtt tingár – at taka tey tøk, ið skulu føra okkara tjóð longur fram á leið, segði lögmaður í ólavsøkurøðuni.

Ólavsøkurøðan minti um eitt glansbílæt

– Løgmaður fer ov lætt um nakrar av størstu avbjóðingunum, vit hava, heldur Siri Stenberg, løgtingskvinna fyri Tjóðveldi. Viðmerkjari heldur, at lögmaður var ov lítið ítøkiligur

Eyðun Klakstein

Kaj Leo Holm Johannesen, lögmaður, helt ein sera bjartskygda ólavsøkurøðu, tá ið løgtingið varð sett ólavsøkudag. Gjøgnumgangandi boðskapurn í røðuni var, at Føroyar høvdu stórar avbjóðingar fyri nøkrum árum síðani, men nú eru nógvar av størstu avbjóðingunum loystar, og tað gongur munandi betur í samfelagnum.

Siri Stenberg, sum er lög-

tingskvinna fyri Tjóðveldi, heldur, at ólavsøkurøðan hjá lögmanni var glansbílætakend og fór lætt um nakrar av størstu avbjóðingunum, sum føroyska samfelagið hevur.

Siri Stenberg heldur, at lögmaður fyrihelt seg ikki til, at hóast landið hevur fingið nógvar nýggjar inntøkur, er framvegis stórt hall á figgjárlógini, og útlit eru ikki fyri, at hetta verður broytt í næstum. Siri Stenberg sigur eisini, at landsstýrið hevur

ikki megnað at gjørt nýskipan í fiskivinnununi, sum ætlanin annars hevur verið ígjøgnum fleiri ár.

Meiri hugligur enn konkretur

Eiríkur Lindenskov, ábyrgdarblaðstjóri á Sosialinum heldur, at ólavsøkurøðan var meira huglig enn konkret.

– Lögmaður legði stóran dent á alt tað, sum er gott og væleydnað. Hinvegin vóru ikki tær stóru yvirskipaðu politisku linjurnar at hóma.

Fyri tveimum árum síðani øtaðust mong, tá lögmaður droymdi um ríkjasamband millum Damark, Føroyar og Grønland, skrivar Eiríkur Lindenskov í dagsins oddagrein í blaðnum.

– Hesaferð kundu vit væntað aðrar dreymir, sum blivu til lyfti um lætta til tey lág-løntu. Nakað varð tosað um tað upp undir ólavsøku, men ta mýtuna avhøvdaði Jørgen Niclasen skjótt, tí í Fíggjarmálaráðnum vóru ongar ætlanir um skattalætta.

Eiríkur Lindenskov heldur, at lögmaður kom bert við eini evarska lítlari ábending um skattalætta til tey lág-løntu: »Vit eiga at gera okkurt munagott fyri fólk við lágum og miðal inntøkum. Og ein gongd leið er at veita lág- og miðalløntum, stórum upphaldarum og pensjónistum skattalætta«.

– Hetta er ikki so konkret sum við flatskattinum á sinni, sum fyri alt í verðini mátti gjøgnumførast upp á minni enn tveir mánaðir. So-

leiðis verður ikki við hesum skattalættanum, sigur Eiríkur Lindenskov.

Hann saknaði eisini eitt meiri ítøkiligt útspæl um, hvussu fiskivinnan skal skipast í framtíðin.

– Hugligur og positivur var lögmaður. Men vit høvdu ynskt okkum meira av konkretum politiskum útmeldingum.